

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

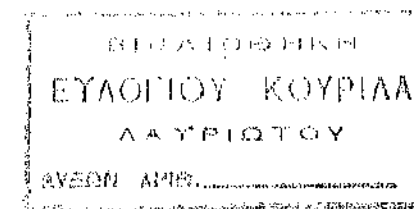
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΒΑΙΘΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΛΣ

Διὰ τὸ Ἑξωτερικόν Δρ. Ν. 20

» » Ἑσωτερικόν » » 15

» τούς κκ. Φοιτητάς Δ.

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ

ὁδὸς Πινακοῦτων

ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Μονοπληγίας βραχιονίου ὑστερικής ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας
παρ' ἀνδρὶ δύο περιπτώσεις, ὑπὸ Charcot (Συνέχ.). — Περὶ τινὸν οὐχὶ πρὸ
πολλοῦ εἰς τὴν θεραπευτικὴν εἰσαχθέντων φαρμάκων, ὑπὸ Δ. Βλαχοπούλου (ἐν
Βερολίῳ). (Συνέχ.). — Ἱατρικὴ ἐποφίς τοῦ 1885, ὑπὸ Ι. Π. Πισπιρῆ (ἐν
Καρθασσαρῶ). (Συνέχ.). — Περὶ γαλακτικοῦ ὄξεος, ὑπὸ Ἀλ. Σχιμφλε (ἐν
Τριπλί). — Εἰδοποιήσεις Διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον,

ΜΟΝΟΠΛΗΓΙΑΣ ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΥ ὙΣΤΕΡΙΚΗΣ ΑΠὸ ΤΡΑΥΜΑ-
ΤΙΚΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

ὑπὸ CHARGOT.

(Κλινικὸν μάθημα)

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 17).

Κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ πείσαντος παρυσιαζο-
μένων συμπτωμάτων ἐπὶ σφοδρῇ παρελήφθησαν νὰ μνημονεῦσθαι τινὰ αὐ-
τῶν, καὶ δὴ διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται περίπτωσιν τὰ σπουδαιότερα
ὅπως γενῇ μνεία αὐτῶν λεπτομερέστερον ἤδη. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος συμ-
πτώματα δὲν ἐλκύουσιν ἐκ τῶν πρώτων τὴν προσοχὴν τοῦ παρατηρητοῦ.

ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΕ'.

διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἀντίδρασιν, πάσης τῶν μυῶν ἀτροφίας καίτοι ἡ παρὰ λυσις πρὸ πολλῶν διαρκεῖ μηνῶν, τὴν ὑπερξίν τῆς πλαστικότητος τοῦ μέλους χωρὶς αἰσθητῆς μεταβολῆς τῆς ἀνακλάσεως τῶν τενόντων, τὴν εἰς ὑπατον βαθμὸν ἀπώλειαν τῆς μυϊκῆς αἰσθήσεως μὴ παρατηρουμένην τὸσφ' ἐντονον εἰς τὰς ἀπὸ ἐγκεφαλικῆς αἰτίας παραλύσεις, τὴν εἰς μεγάλον τέλος βαθμὸν ἀναισθησίαν τὴν κατὰ βῆθος καὶ κατ' ἐπιπολὴν, μετὰ δυσκολίας ὀριζομένην καὶ οὐδὲως συνάδουσαν πρὸς τὴν διαδρομὴν τῶν ἀπὸ τοῦ βραχιονίου πλέγματος αἰσθητικῶν νεύρων.

Ἐπὶ τοιούτων ἐπιχειρημάτων, κληρονομικότητος, παρουσίας στιγμάτων καὶ λοιπῶν χαρακτηριστικῶν φαινομένων στηρίζεται ἡ διέγνωσις τῆς παθήσεως τοῦ II., ὅτι εἶναι μονοπληγία βραχιονίου ὑστερική.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΟΥΧΙ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ Εἰς τὴν ΘΕΡΑΠΕΥ- ΤΙΚΗΝ ΕἰΣΑΧΘΕΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

ὑπὸ Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Βερολίνῳ).

(Συνέχ. "Ορ. Σελ. 105).

4.—¹ Ἀντιπυρίνη. — Antipyrinum. — Antipyrin. — Antipyrine.¹)

Παρασκευή. — 125 μ. ὀξικός αἰθέρος (Acetosigäther) μεθ' 100 μ. φαινυλικὸν ὑδροξειδίου (phenylhydrizin) ἤτοι φνικὸν ὀξύς ἀναμιχθέντα, θερμαίνονται ἐπὶ 2 ὥρας μέχρις 100° K. Εἰς τὴν ἐτι ὑδαρῇ μάζαν ἐγχέεται ὀλίγον ποσὸν τοῦ αἰθέρος, ἡ δ' ἐκ τούτου ἀποχωρίζουμένη κρυσταλλώδης μάζα, ἥτοι ἡ μεθυλοξυκινικίνη (Methyloxycininin, μετ' ἔσων ποσῶν ἰσομεθυλίου καὶ οἰνοπνευματώδους μεθυλίου (Methylalcohol) ἥτοι πυροξυλικὸν ὀξύς ἐντὸς ἐρμητικῶς ἐπιπωματισμένου βελίνου σφλῆνος μέχρις 100° K. θερμαίνονται, μετασχηματίζεται εἰς διμεθυλοξυκινικίνην (Dimethyloxycininin) ἥτοι ἀντιπυρίνην. Συντίθεται δ' αὕτη χημικῶς ἐκ C¹¹ H¹² N² O.

Ἰδιότητες. — Συνίσταται ἐξ ὀχρόων, στηλοειδῶν κρυστάλλων, συνήθως ὁμῶς ἐξ ὀγκωδῶς συσσωρευμένης κρυσταλλοειδοῦς κόμης λευκῆς χροῆς.

¹) Καίτοι οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἐγένοντο ἤδη παρά τινων ἀξιοτίμων συναδέλφων ἀνακοινώσεις διὰ τοῦ ἡμετέρου Γαληνοῦ περὶ τινων τῶν νέων φαρμάκων, κρίνω οὐχὶ ἀνωφελές, ἵνα ἐκθέσω κατὰ τὰ περὶ αὐτῶν σὺν τοῖς ἄλλοις, καθόσον ὁσημέραι ἀκριβοστεραι περὶ αὐτῶν ἔρευναι γίνονται, καὶ ἐκτενέστερα καὶ θετικώτερα ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνονται.

ἥτις ἐνίοτε καὶ ἔχνη ὀξειδίου τοῦ σιδήρου, ἐρυθροκρινωπῆς λάμψεως ἐμπεριέχει, εἴτε δὲ ἄσμος καὶ ἐπὶ στιγμῆς ὑπόπικρος· τήκεται ἀπὸ τοῦ 1000 — 1130 K. διαλύεται ἐν ἥσσονι τοῦ βάρους αὐτῆς ποσῷ ὕδατος· ψυχρῶς, ζέοντος· δὲ ἐν οἰκτῇ ἡπύετῃ σχεδὸν ἀνελγίῃ, ἐν οἰνοπνεύματι δὲ καὶ τριγλωρισμομυρμηκίῳ (ulioroformium) εὐκόλως, τοῦνυντίον δ' ἐν μόνις 50 μ. αἰθέρος. Ἡ ὕδατὶ δὴς αὐτῆς διέλυσις κηλιδύεται διὰ μὲν ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἐρυθρῶς, διὰ δὲ νιτρικοῦ νιτρίου κυανοπράσινης, ἐκ δὲ τῆς ἐπιπεπυκνωμένης διαλύσεως αὐτῆς, κηλιδύεται τῇ προσθήκῃ τοῦ τελευταίου κυανοπράσινης κρυστάλλου· κυανοπράσινης δὲ χρωματισμὸς παρουσιάζεται ὡς αὐτῶς, ἐὰν κοκκίαν τιναν ἀρσενικοῦ ὀξέος· διὰ θερμάνσεως μετ' ὀλίγων σταγόνων τοῦ ἀτμοῦ· ἐκπέμποντος νιτρικοῦ ὀξέος διακλυθῇ, καὶ μετὰ τὴν ἀραίωσιν τούτου δι' ἐνὸς κυβ. ὕδατος. ὕδατος, ἔσος ὄγκος (1:1000) ὕδατῶδους διαλύσεως ἀντιπυρίνης μετ' αὐτοῦ συμμιγῇ. Ἡ ἀντιπυρίνη δέον ὡσαύτως νὰ ᾔνη, ὡς ἐκρηται, ὑπόπικρος καὶ διὰ προσθήκης τολουόλης ᾔτοι μεθυλοβενζόλης = (C⁶ H⁵ CH³) νὰ μὴ ἔχη καυτικήν γεσιν· τέλος δὲ διαλύεται ταχέως καὶ ἐντελέσσεται εἰς δύο μέρη ψυχρῶ ὕδατος ἀπεσταγμένου, σχηματίζουσα οὐδετέρω· ἀντιδρῶσαν ἄχρουν ἢ ἀπθινῶς κινρινωπὴν διέλυσιν, ἥτις οὐδὲως τῇ διοχετεύσει ὑδροθειωμένου ἀερίου ἀλλοιοῦται (Pharmacopoe = Commission d. deutsch Apoth. Ver.).

Ἐνέργεια. — Ἡ ἀντιπυρίνη ἔχει ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας. Καὶ τοπικῶς μὲν ἐνεργεῖ ὡς αἰμοστατικὸν μέσον, τὸ ὁποῖον ὑπερέχει πολὺ πρὸς τοῦτο τὸ τῆς ἐρυσίθης ἐκχύλισμα (ergotinum) καὶ τὸν ὑπερχλωριούχον σίδηρον (Ardain, Huchard). Ἐσωτερικῶς δὲ εἰς ποσὸν μὲν 1,0 καὶ παρ' ὀργῶν λαμβανόμενη, οὐδενίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς θερμοκρασίας ἐξασκεῖ, τῆς συγχύτητος τοῦ σφυγμοῦ μόνον κατὰ τινὰς σφύξεις ἐλαττωμένης· εἰς ποσὸν δὲ 2,0 — 3,0 αὐξάνει ἡ θερμοκρασία ἐπὶ τινὰ δέκατα τοῦ βαθμοῦ (Muller, Passinelli). Κατὰ δὲ τὰς ἐπὶ ζώων δοκιμὰς ἐνεργεῖ ἐρεθιστικῶς ἐπὶ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ κεντρ. νευρ. συστήματος, καὶ ἐν μείζονι ποσότητι τῷ ἐρεθισμῷ πρὸς περὶ πρὸς πρὸς. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐρεθίζεται τὸ κινητικὸν τῶν ἀγγεῶν νευρικὸν κέντρον, εἴτε δὲ περὶ κλύει (διὸ καὶ πρῶτον αὐξάνει, εἴτε δ' ἐλαττωθεῖται ἡ τοῦ αἵματος πίεσις), μετὰ δὲ δόσεις ἀποκτείνουσι διὰ περὶ κλύεως τῆς καρδίας (μετὰ τὴν ἐν ἀρχῇ ἐπιτάχυνσιν τοῦ σφυγμοῦ ἔπειτα βραδύτης αὐτοῦ) (Demme). Εἰς πάσας τὰς πυρετώδεις νόσους εἰς δόσιν 4,0 — 6,0 καταβιβάζει ταχέως καὶ ἀσφαλῶς τὴν τοῦ σώματος θερμοκρασίαν 10,5 — 30 K. Καταπίπτει δ' αὕτη ἐκαστοτε κατ' ἐξαιρέσει, ἀρκεῖται εἰς τὴν κατωτάτην αὐτῆς βαθμίδα κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ὥραν, τηρεῖται ἐν ταύτῃ ἐπὶ 1—2 ὥρας, μετ' ἧς αὐξάνει μὲν ἐκάστοτε, ἀλλὰ σπινῶς μετὰ βίγου· τὸ ὅλον δὲ τῆς διαρκείας τῆς καταπτώσεως εἶνε συνήθως 7—8 ὥραι, ἐν τισὶ δὲ περιπτώσει καὶ 18—20 ὥραι.

Συγχρόνως δὲ μετὰ τῆς ἀπκυσήσεως τῆς θερμοκρασίας ἐλαττωταί καὶ ἡ τοῦ σφυγμοῦ συχνότης (Fileline, Guttmann). καὶ ἐπιρροή μὲν τῆς τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν ἀρτηριῶν πίεσεως οὐδεμία ὑπάρχει (v. Noorden), ἀλλ' ὅμως ἡ τῶν τοιχωμάτων αὐτῶν διάτασις αὐξεται σταθερῶς (v. Noorden, Cahn, Müller). Ἡ τῆς θερμοκρασίας ἐλάττωσις συμβαίνει ὡς τὰ πολλὰ κατὰ τὴν ἐφίδρωσιν, ἥτις ἄλλως ἐν ἰσχυρᾷ ἐκείνῃ καταπτῶσει γίνεται μὲν λίαν ἀφθονος, δύναται ὅμως (διὰ παρασχῆς δύο καταποτίων ἐκ 0,005 ἀγαρικίνης ἢ 0,001 εὐθαλίνης (atropinum) 10—15 τῆς ὥρ. λεπτὰ πρὸ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀντιπυρίνης, ἄνευ ἐπιρροῆς τινος αὐτῶν ἐπὶ ταύτης) καλλίστα νὰ μετρισθῇ (v. Noorden). Ἐνίοτε μετὰ τὴν πρώτην τῆς ἀντιπυρίνης δόσιν προηγεῖται τῆς τοῦ πυρετοῦ ἐλάττωσεως ἀνύψωσις τῆς θερμοκρασίας μέχρι 0,30 K (Falkenheim). Ἐντελὴς δὲ τῆς ἀντιπυρετικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας ἀποτυχία συμβαίνει λίαν σπανίως, πρᾶγμα ὅπερ παρατηρεῖται τότε μόνον, ὅταν ὑπὸ ἰσχυροῦ πυρετοῦ συνοδευομένη τις νόσος μετ' ἄλλης, ὡσαύτως σφοδρὰ πυρετώδους, ἢ ἐπιτεπλεγμένη, ὡς π.χ. κοιλιακὸς τύφος μετὰ πνευμονίας ἢ διφθερίτιδος (Goelzu) οὐχὶ δὲ σπανίως παρατηρεῖται ἕμετος, καὶ δὴ συχνότερον παρὰ ὀήθεις ἢ παρ' ἄρρεσι, τὸν ὅποῖον ὅμως δύναται τις νὰ προλάβῃ, χορηγουμένου τοῦ φαρμάκου ἐν κλύσματι ἢ δι' ὑποδορείου ἐνέσεως· ἀλλὰ καὶ ἐξανθήματα παρουσιάζονται ὡς ἐπενέργαια τῆς ἀντιπυρίνης (Ernst, Cahn, Bielsowsky), καὶ δὴ ὡς τὰ πολλὰ μὲν τῇ ἰλέρει προσόμοια, σπανιώτερον δὲ τῇ κνιδώσει, τῷ λευκῷ καγχοίᾳ (miliaria) (alba Alexander) καὶ ἐκζέματι. Καὶ ἐκρήγνυνται μὲν ταῦτα συνήθως ἄνευ πυρετώδους παροξύνσεως, παρουσιάζονται ὅμως ἐνίοτε μετὰ ῥίγους καὶ αὐξήσεως τῆς θερμοκρασίας (Demme) καὶ διαρκεῖ μὲν τὸ ἐξάνθημα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἐκ τούτου ὅμως οὐδόλως εἶνε ἀναγκαία ἡ παῦσις τοῦ φαρμάκου (Ernst, Alexander, Cahn). Ἐνίοτε δ' ἐπιγίνεται καὶ κατὰπτωσις τῶν δυνάμεων, καὶ μάλιστα παρ' ἀνθρώποις ἐξησθενηκόσι καὶ ἐν ἀτονίᾳ τῆς καρδίας, ἄλλως δὲ τινες φαίνονται λίαν εὐαίσθητοι εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἀντιπυρίνης· ἐν γένει ὅμως ἡ εἰς θάνατον ἄγουσα δόσις αὐτῆς εἶνε λίαν μεγάλη, καθόσον δὲ Falkenheim πρὸςσχεν αὐτὴν ἐν διαλείποντι πυρετῷ εἰς ὅσον 25,0 ἄνευ βλάβης. Ἡ διούρησις συχνὰ (Demme) αὐξεται παρὰ τυφικοῦ (Cahn), ἡ δὲ τῶν οὖρων χροιά εἶνε ἀμαυρῶς χυτομηλοσιδῆς μέχρις ἐρυθρᾶς, καὶ τὸ εἰδικὸν αὐτῶν βάρος ἐπηρεαζόμενον (Reihlen), ἐν δὲ ταῖς καθ' ἑς γίνεται χρῆσις τοῦ φαρμάκου ἡμέρας ἡ τοῦ ἡμέρας ἀπόκρισις εἶνε ἡλαττωμένη (Müller), λαμβάνουσι δὲ τὰ οὔρα τῇ προσθήκῃ ὑπερχλωρίου οὐχοῦ σιδήρου (Pr² Cl⁶) ἐρυθρόφαιον χροιάν (Rosenfeld), ἡ δὲ τοῦ φαρμάκου ἀποχώρησις ἄρχει μετὰ 41|2 ὥρας τὸ πολὺ, μετὰ 33—56 ὥρ. ἀπολήγουσα (Reihlen), καὶ κατὰ μὲν τὸν Müller ἀποκρίνεται, ὅσον εἰπεῖν, ἡ ἀντιπυρίνη μετὰ θεικοῦ ὀξέος συνδυαζομένη, κατὰ δὲ τὸν Cahn τοῦναντων ἡ τῶν ὁργάνων θεικῶν ἀλάτων πρὸς τὰ δι' αἰθεροεικῶν ὀξέων

ἀναλογία οὐδ' ὁλως μεταβάλλεται, τέλος δὲ τὰ οὖρα εἶναι πάντη ἐλευ-
θερα λευκώματα;

Χρήσις. — Ἐξωτερικῶς μὲν δι' ἐνέπεων ἐν βλεννορροίαις οὐδὲν πλεόντων ἄλλων μέσων παρέσθην· ἐσωτερικῶς δ' ἐδόθη (καὶ δίδεται) ὡς αντιπυρετικὸν κατὰ πυρετωδῶν νόσων, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς θερμοκρασίας ἐπενέργεια τοῦ φαρμάκου εἰς διαφόρους περιπτώσεις ἐφάνη λίαν διάφορος τὸν βαθμὸν, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐν ταῖς διαφόροις θερμοκρασίαις οὐδαμία εἰσέτι ἁμοφωνία ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα ἐπετεύχθη. Καὶ ἐν μὲν τῇ φθίσει ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ εἶνε μάλλον ἰσχυρὰ ἢ ἐν ἄλλαις μολυσματικαῖς παθήσεσιν, ἐν δὲ τῇ κοιλιακῇ τύφῳ ὡσαύτως δραστηριωτέρα τῆς τοῦ ἐξανθηματικοῦ· ἄλλως δὲ εἰδικὴ μὲν τις κατὰ τῆς νοσηρᾶς αἰτίας ἐπενέργεια αὐτοῦ οὐδόλως ὑπάρχει, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰσθητικοῦ μέρους τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ἡ ἐπὶ τῆς κοινισθησεως εἶνε εὐνους· ἐν δὲ τοῖς διαλείπουσι πυρετοῖς κατὰ τὴν ἐνταῖαν τοῦ παροξυσμοῦ παρεχομένη ἡ αντιπυρρὴν καταστέλλει μὲν τοῦτον, ἀλλ' ἡκιστα παρεμποδίζει καὶ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ ἀναδρομικῇ πυρετῇ (febris recurrens) διὰ πρώτης μὲν μεγάλης δόσεως, εἴτα δὲ διὰ συνεχῶν μικρῶν, τηρεῖται μὲν ἡ θερμοκρασία διαρκῶς ἐν φυσικῇ κατὰστάσει, ἐλάττωσις ὅμως τῶν σπειροειδῶν ἐν τῷ αἵματι νηματίων οὐδαμία ἐγγίνεται (Alexander)· ἐν δὲ τῇ ἀθροιστικῇ ρευματισμῷ αἱ γυνῶμι εἰσὶν λίαν διαφέρουσαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Alexander καὶ Demme ἐκδηλοῦνται εὐνους τὶς ἐπ' αὐτῆς τῆς πασχούσης ἀρρώσεως ἐπενέργεια. Ἡ ἐγκνυμοσύνη φαίνεται οὐδαμίαν ἀντένδειξιν παρέχουσα (Cahn), τοῦναντίον ἡ αἰμοπτυσις εἶνε οὐχὶ εὐνους (Bielsowsky)· ἐν καρδιακῇ δὲ ἀτονίᾳ ἡ χρῆσις φευκτέα. Τέλος δὲ παρὰ θήλασι, τοῖς προεβηκόσι τὴν ἡλικίαν καὶ τοῖς ὁποσδήποτε ἐξήσθενακόσιν ἡ ἐνέργεια εἶνε μάλλον ἰσχυρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἁρρένων καὶ ῥαμικῶν παιδία ἀνέχονται τὸ φάρμακον ἐν γένει καλῶς.

ἔν γένει καλῶς.
 Δόσις. Ἐξωτερικῶς δίδεται εἰς διαλύσιν 1 οὔα πρὸς ἐνέσεις· ἐν κλύσ-
 ματι δέ, πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς χρήσεως ἐνίοτε ἐκρη-
 γνησμένου ἐμετοῦ, εἰς δόσιν 10,0 : 150,0 ὕδατος, ἐξ οὗ δύο μεγάλα κοχ-
 λιάρια μετὰ 200,0 γραμμ. ὕδατος ἀραιούμενα, παρέχονται πρὸς ἐνέρ-
 γειαν ἐνὸς ἐκάστου κλύσματος, κατὰ μίαν ὥραν γινόμενου μέχρις οὗ ἡ
 θερμοκρασία εἰς 38° K. κατὰ πέτρ (Alexander)· εἰς παιδικὰ δὲ δίδονται διπλάς
 δόσις—βί· τόσα ὑποδεχάγραμμ. ὅσα ἔτη ἀριθμοῦσι (Penzoldt καὶ Sartorius).
 Δι' ὑποδοχεῖς ἐνέσεις δίδεται, 1,0 : 2,0 ὕδατος θερμοῦ, ἀλλ' ἡ διάλυσις
 μετὰ τὴν ἀπόψυξιν δέον νὰ ᾖ διαυγής (Bank), αἱ ἐνέσεις ἄλλως εἰσὶν
 ὀδυνηραί. Ἐσωτερικῶς δὲ εἰς ἡλικιωμένους μὲν δίδονται 5,0—6 εἰς τρεῖς
 ὀδυνηραί. Τῶν δυνάμεων εἶνε λογικωτέραι ἐν ἀρχῇ ἢ χρήσις μικρῶν
 δόσεων, ὅταν 2,0 · 3,0 ὡς ἀνωτέρω λαμβανόμενων, (ἦτοι 1+1 ἢ 1+1

+1) καθ' ὅσον μία οὕτω δὲ δρίζεται ἀκριβῶς καὶ ἡ τοῦ ἀρρώστου εἰς τὸ φάρμακον ἀνοχή ὡς καὶ ὁ βαθμὸς τῆς θερμότητος. Ἐν τούτοις δὲ μὴ δέον ὁ ἱατρός ἐν τῇ χρήσει τοῦ φαρμάκου νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος καὶ τὴν κατάστασιν τῆς νόσου, ἀλλὰ καὶ τὸ φύλον καὶ τὴν ἡλικίαν. Εἰς παιδία χορηγοῦνται εἰς τρεῖς δόσεις, ὡς ἐκάστη καθ' ὅσον, τόσα ὑποδοσάμετρα (0,1), ὅσα ἔ-η ἀριθμοῦσι (Penzoldt καὶ Sartorius). Παρίχεται δὲ τὸ φάρμακον ἐν ὕδατι διακελυμένον μεθ' ὕδατος ἡδυσμίου καὶ σιρπιίου τῶν χρυσομήλων ἢ ἐν οἶνῳ.

Ἀναγράφεται δ' ἐσωτερικῶς οὕτω.

Rp.	Antipyrini	5,0.
	Aq. destillat.	50,0.
	Syr. corn. aurant.	25,0.

M. D. S. κατὰ τὴν παραγγελίαν (ἐκαστον μέγα κοχλιάριον τῆς διαλύσεως ταύτης ἐμπεριέχει 1,0 αντιπυρίνης).

(ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΟΥ 1885.

ὑπὸ Γ. Π. ΠΙΣΗΡΙΗ (ἐν Καρδιαστασθῇ).

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 100).

Εἰ δὲ θελήσωμεν νὰ ποιήσωμεν ἐλαχίστας τινὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κατὰ συστήματα νόσων καὶ τῆς θερμότητος αὐτῶν λέγομεν ὅτι

1.—Ἐπὶ τῶν τραυμάτων κόσον τῆς κεφαλῆς, ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος, εἰ καὶ δὲν συμπεριλαμβάνομεν ἐνταῦθα οὐτε κἂν μίαν περίπτωσιν ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἱατροδικαστικὴν πράξιν παρατηρηθεισῶν ἀνερχομένων εἰς ἐξήκοντα, ἐποικισάμεθα χρῆσιν τῆς Αἰσθητοῦ μεθόδου, πᾶσαι δὲ μικραὶ τε καὶ μεγάλαὶ κακώσεις ἀπέβησαν αἰτίως, ὡς μία ἢ λίαν χαρακτηριστικὴ ἐν ὅλῳ τοῦ κρανίου καὶ τῶν ὀστέων δ' αὐτοῦ ἐν μέρει, ἀποτελουμένη δ' ἐκ τραυμάτων καθέτων πρὸς ἄλληλα, ἐν εἴδει δικτυοειδοῦς ἢ ἀμφιβληστροειδοῦς πλέγματος, σημειωτέον δὲ μόνον ὅτι πᾶσαι σχεδὸν αἰ τῆς κεφαλῆς κακώσεις (κρανίου) ἀνέπτυξαν σαρκώδη ὑπερτροφίαν, τῇ ἐπιχρίσει τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου ἢ καὶ τῇ ψαλλιδίῳ ἀποκαπῇ καταστραφεύσαν, καὶ τελῶς ἰαθεύσαν.

Ὁ ὑπερισμός μοι παρεῖχε παντοειδῆς ἐκρήνσεις, ἡμικρανίας, νευραλγίας ἀπλᾶς τε καὶ πολλαπλᾶς, πλὴν τῶν παραλυτικῶν φαινομένων, καθ' οὓς δὲ αἰ ὠφέλουν παροδικῶς μὲν τὸ βρωμιόχρον κόλιον, ἰδίᾳ δὲ ἡ νάρδος καὶ τὸ καστορίου βάμμα, διαρκῶς δ' ὁ σίδηρος μετὰ τοῦ τῆς κίνης ἐκχυ-

λίματος, πάντοτε δ' ἐνυπνίον ἢ τε εὐκυσθησία καὶ τὸ ἄλγος τῆς ἀριστερᾶς (ἐπὶ τῆς δεξιᾶς) ὠλοήκης, καὶ ἡ ἀναιμία, ὡς δικαίως φησὶν ὁ Romberg, πρώτη, παρὰ δὲ οὐκ ἐνυπνίον ὑπῆρχε συνάμα καὶ διαλείπων ἀμνημονεύσιμος.

2.—Ἐκ τῶν τοῦ δέρματος ἀναφέρω μόνον ὅτι ἡ κνήμη ἦν εἰς τὸ αἰδοῖν χοιραδικῶν ἀνδρῶν.

3.—Ἐκ τῶν τοῦ ὀρθοκλινίου νοσημάτων ἡ μὲν βλεφαροκλειστικὴ κατεῖχε χοιραδικὴν (ὡς συνήθως) παιδίον θετός, αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ καὶ ἐξ ἐλαχίστης ἀφορμῆς ἐν τῇ ὁδῷ βαῖνον καὶ ὀλισθησάν κατεάγη τὴν δεξιάν κνήμην. Περιέργον δ' ἐν τῇ οἰκογενεῇ ταύτῃ, ἔπαθεν ἐκ χρονίας φλεγμονῆς τοῦ γόνατος καὶ τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως (ἐξ ἧς τελευταίας δὲν ἴσθην εἰσέτι), οἱ δὲ δύο ἔγγονοί τοῦ ἐξ ἐλαχίστης ἀφορμῆς κατεάγησαν τὰς κνήμας.—Τὸ δὲ τραῦμα τοῦ κρατοειδοῦς ἐκ λίθου ὀξέος, προσλόν, ἴσθην τῇ ἐπικρέσει λευκώματος, οὐ πρὸς τὰ ἔνδον ὅρῳ δὲ παλίων.—Ἡ δὲ φλυκταινώδης καὶ ἡ χοιραδικὴ ὀφθαλμία ὑπῆρχον μὲν εἰς χοιραδικούς, μάλιστα δὲ τὴν ἀνοιξίν καὶ τὸ θέρος.

4.—Ἐκ τῶν τῆς ῥινὸς ἀξία σημειώσεως ἡ ταχεὴ καὶ ὁμαλωτὴ τῶν τοῦ τραύματος χειλέων σύμφυσις, μάλιστα δὲ παρ' ἐνί, οὕτινος ἔπαν τὸ ἐκ μυῶν καὶ χόνδρων τμήμα τῆς ῥινὸς κατέπεσε δι' ἀμβλείαν λίθων πλήξεως, καὶ ἀνέπνευσεν ὡς οἱ λεπτοὶ καὶ σφιγδαλικοὶ ἀνωθέν που, ὑπὸ τὰ ῥινικά ὀστᾶ, ἐκ τῆς ἐκεῖ παραχυσίσεως ὀπῆς.

5.—Ἐκ τῶν τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος, ἡ μὲν ὑπογενίτις συμπαρωμάται τὴν βρογχίτιδι, καὶ ἴσθην τελῶς τῇ χρήσει διαλυτικῶν ἀλοιφῶν.—Ἡ ἀμυγδαλίτις τῇ χρήσει τοῦ χλωρικοῦ καλίου καὶ τοῦ καλομελάνου ἀφεύκτως.—Ἡ φαρυγγολαρυγγίτις τῇ χρήσει ἀμφοῦ τῶν ἄνω.—Ἡ ἀφθώδης στοματίτις παρ' ἀπογαλακτιζομένῳ τῇ τοῦ χλωρικοῦ καλίου καὶ βόρρως συντηρμένων χρήσει εἰς ῥοδόμελι.—Ἡ ἐλμινθίασις συγχροτᾷ οὐ μόνον παρὰ παισὶ διετέσι καὶ μονοτέσι δὲ, ἀλλὰ καὶ παρ' ἀνδράσι 40 ἐτεσιν ἀναρχινόμενη ἐξέλιπε τῇ ἀβροτονίῃ μετὰ καὶ καλομελάνου καὶ ἱαλᾶνης.—Ὁ δυτεντερικὸς κατάρρους καὶ ἡ διάρροια παρὰ πᾶσιν μὲν ἡλικίαις, μάλιστα δὲ παρὰ παισίν, ἐπολεμεῖτο μὲν ποῖς ἀντιδιαρροϊκοῖς, πλὴν τὰ μάλιστα ὠφέλει τὸ βόρρως τῶν ἐμετικῶν καρῶν μετὰ τοῦ κολόμβου καὶ τῶν ὁμοπαγῶν, μάλιστα παρὰ τῇ παιδικῇ καὶ βρεφικῇ ἡλικίᾳ, ὥστε καὶ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ πολυπεύρου καθήγητοῦ κ. Α. Ζίννη δημοσιεύσεως τῆς θερμότητος τῆς διάρροιας, τοῦτο (κολόμβον) τιθέντες εἰς χρῆσιν, ἥδη ἡμεῖς πειραματισθέντες καὶ πολλαχῶς χρητάμενοι αὐτῷ, ἀνομολογοῦμεν τὴν ἐκ τοῦ φαρμάκου ὠφέλειαν. Καὶ οὕτως πολλὰ ἐγὼ τοῦλάχιστον ὀφείλω τῷ κολόμβῳ δι' ἃ μοι παρέσχεν ἐπὶ διετοῦς ἀπογαλακτιζομένου παιδός, ὅπερ κατετρώχετο ὑπὸ διάρροιας ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι Σεπτεμβρίου, καὶ ἡ διάρροια 3—4 συνάδελφοι ἐπελήφθη-

σαν τῆς θερμότητος αὐτοῦ καὶ πλεῖστα εἰς χρῆσιν θέντες, οὐδὲν εἶδον τὸ ὄφελος, ὅτε καὶ θανάτιμον, εἰκότως, περὶ αὐτοῦ γνώμην ἀπεφάνησαν, ἐπανελθὼν δὲ ἐκ τῆς εἰς Ἑπιμεν, ὡς ἤδη εἴρηται, μεταβάσεώς μου καὶ ἐτῆρος κληθείς, ἔκκατα τὴν γνώμην τῶν τε οἰκείων καὶ τῶν ἐπισκεψαμένων συναδέλφων συνοπογράφω τὸ γενικὸν πέντων διαβάτηριον, εἶδον τὸν διαιτῆ αὐτὸν πάλιν πυρεσσόντα ὑπὸ θερμοκρασίας 39^ο Κ, λαμβάνοντα κανώσεις 15—20 καὶ ἐκώστην ὅτε μὲν κιντίνους, μάλιστα δὲ πρηνίους, ἔστιν ὅτε καὶ αἱμομιγεῖς, μετὰ μεγάλου τεινεσμοῦ καὶ ἀσθέσεως δίψης, τὸ πρόσωπον ὠχρότατον, ἀτροφικὸν τὸ σῶμα σύμπαν, ἰδίᾳ δὲ τὸ πρόσωπον ἐρύτιδιωμένον, γερόντιον, τὸν θώρακα προσέχοντα τροπιδροειδῶς μετὰ τῶν πλευρῶν λίαν προβελλουσίν, τὴν κοιλίαν καταπεπτωκυῖαν, τὰ δ' ἄνω καὶ κάτω ἄκρα κατεσκληρότα, ἐξ ὧτων οἰοῖται καὶ δέρματος πτυχῶδους συνιστάμενα, ὅτε τῇ χρήσει τοῦ κυλόμενου μετὰ τῶν ἐμετικῶν καρύων βάμματος (ἰδίᾳ κατὰ τὴν δε τὴν συνταγὴν Rr. Radicis Columbo dr. 2. f. decoctum uno. c. adde Tincturae nucis vomicae. Tincturae opii simplicis aa gutt. XV. D. S. καὶ ὥραν μικρὸν κοχλιάριον.), καὶ τῶν δι' ἀμύλου καὶ βισμουθίου κλυσμάτων, μετὰ τῆς καταλλήλου ῥωστικῆς, διαίτης, μετὰ ἑνα ἡδὴ μῆνα ὁ παῖς τελῶς ἰάθη, εὐτραφὴς γενόμενος, εἰ καὶ πρὸ ἐμοῦ τετράκις ἀνήφθη αὐτῷ κηρὶς πρὸς ψυχροκρασίαν. Παραλείπω δὲ ἱστορίαν καθαρῶς δυσεντερικοῦ κατάρρου, καὶ οὐ καὶ αὖθις εἰς καλὸν μοι ἀπέβη ἡ χρῆσις τοῦ Κολόμβου. Ἀλλὰ περιέργως παρὰ τινι μονοστεῖ παιδί, οὗ ὁ ἡγουμένος ἀδελφὸς ἀπεβίωσεν ἐκ διαρροίας, τὸ κυλόμενον εἰς οὐδὲν μοι ὠφέλησεν, ὅτε κατέφυγον μετ' ἀποτελέσματος ὠφελίμου πρὸς τὸ ἀσθέστιον ὕδωρ μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ αἰωρουμένης ταννίνης.

6 — Ἐκ τῶν τοῦ ἀναγνωστικοῦ συστήματος τὴν βρογχορραγίαν παρτήρησα ἑπὶ μὲν παρὰ τῇ 19^{τῇ} φύστικῃ νουκίᾳ, τὴν δὲ παρὰ 17^{τῇ} κόρη, ἣν οὐδέποτε ἔτι ποτε εἶδον, εἰ καὶ μακρόντις ὅτι ἐν Ἀρχῇ διαμένουσα ἔχει καλῶς.

7 — Περὶ δὲ τῶν τύπων τῶν ἐλαιογενῶν πυρετῶν δύναμαι εἰπεῖν ὅτι σχεδὸν πάντες ἐκφθίνονται, μὴδὲ τῶν κακοήθων ἐξαίρουμένων, τὸ μὲν σπασμωδικὸ ἐκφάνεντος παρὰ 2^{τῇ} σχεδὸν κόρη ἐν ὁδοντοφυίᾳ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὑπάρχει (ἔσως γὰρ εὐρεθίσονται οἱ ἀντιδοξοῦντες), τὸ μὲν διὰ τοῦ λαθραίου προὑπάρχοντος πυρετοῦ, τὸ δὲ ἐκ τῆς θερμοκρασίας 41^ο, 2 Κελσίου ἀφ' ἧς ἀναφανείσης, τὸ δὲ καὶ ἐκ τῆς θερμότητος, καθότι εἰ καὶ ἐχορηγήθη καὶ τὸ βρωμιούχον καλῶν συμπτωμάτων καὶ τὰ ψυχρὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπιθέματα, ἀλλ' ἡ κίνησις καὶ μόνη, ἀνωθέν τε καὶ εἰς ὑποκλυσμούς, ταχέως καὶ εἰς γενναίαν δύσιν (δραχμὴ μὲν 1) 2 εἰς ὑποκλυσμόν, 15 δὲ σιτάριον εἰς διάλυσιν ἔνωθεν, συγχρόνως) ἐπέφερε τὸ μὲν ἀπλοῦς μόρον ἐκ σπασμῶν σφαδασμούς, τὴν δὲ θερμοκρασίαν μετὰ

3 μὲν ὥρας εἰς 39^ο, τὴν δ' ἐπομένην πρωΐαν, μετὰ 15 ἀπὸ τῆς προηγουμένης ὥρας, εἰς τὸ κατὰ φύσιν, εἰ καὶ τὰς ἐπομένους τρεῖς ἡμέρας ἐπηκόλοῦθαι μὲν πυρετὸς ὑπὸ 39^ο—40^ο, ἀλλὰ καὶ οὗτος τὴν τετάρτην ὅλως ἐξέλιπε τῇ ἐπιμόνῳ αὖθις τῆς κίνησης χρήσει τοῦ δὲ κυματώδους σπασμωδικῶς ἐλέχθησαν τὰ συντομώτατα ἐν τοῖς ἄνω περὶ θανάτων καὶ θνησιμότητος. Ἐκφθίνονται δὲ οἱ ἐλαιογενεῖς κατὰ πάντα μὲν μῆνα, ἰδίᾳ δὲ μετὰ βροχῆς καὶ πλημμύρας, καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῇ χειμῶνι, δι' οὗ, φρονούμεν, εἴπομεν λόγους. Σημειωτέον δ' ὅτι καὶ πᾶσα νόσος ὑπενδύεται ἐλῶδη τινὰ τύπον, οὐδαίς δ' ἀσθενὴς ἐξαίρεται τούτου.

8. — Ἐκ τῶν τοῦ οὐροποιητικοῦ συστήματος, τὴν ψαμμίαν εἶδον παρὰ γυναίκα, ἥς ἑτερος ἀδελφὸς 27^ετης περίπου προπεβλήθη κατὰ Ὀκτώβριον ὑπὸ αἱμοσφαιρινουρικῶς πυρετοῦ τὸ τρίτον, ἐξ οὗ καὶ ἀπεβίωσε. — Τὴν δὲ ἰσχυρίαν ἢ μᾶλλον ἐπίσχεσιν τῶν οὐρῶν, θέλομεν, εἰ θεὸς θέλει, ἀνακοινώσαι μετὰ τὸ πέρας τῆς αἰσίως προβλεπομένης ἐκδόσεως. (ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ,

ὑπὸ ΛΑ. ΣΧΙΜΦΑΒ (ἐν Τριπόλει).

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας παρελθόντος ἔτους ἐγένοντο πλεῖστα πειράματα ἐν Βιέννῃ εἰς τὴν χειρουργικὴν θεραπευτικὴν διὰ τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος, ὅπως μέχρι τοῦδε σχεδὸν ὅλως ἀχρήστου εἰς τὴν ἰατρικὴν φαρμάκου. Ἐπειδὴ δὲ θεωροῦμεν ὅτι τοῦτο ὡς φάρμακον ὁ καθέξῃ βεβαίως σπουδαίαν θέσιν εἰς τὴν χειρουργικὴν θεραπευτικὴν, ἐνομίσαμεν ἔτι ἀπὸ σκοποῦ νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐν τῇ ἐβδομαδιαίᾳ ἰατρικῇ τῆς Βιέννης ἐφημερίδι περὶ γαλακτικοῦ ὀξέος ἀναφερομένων ὑπὸ τῶν Dr Tellinek, Dr Anton Bum καὶ Mosetig Moorhof. Πρὸ πάντων ὅμως σκοποῦμεν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δικτατῆς ταύτης νὰ προκαλέσωμεν τοὺς κυρίους συναδέλφους ἡμῶν, καὶ ἰδίως τοὺς ἔχοντας μέγαν κύκλον ἐνεργείας, ὅπως πειραθῶσι τούτου καὶ δημοσιεύσωσι τὰ τῶν πειραμάτων τῶν ἀποτελέσματα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι καὶ ἡμεῖς, τυχούσης εὐκαιρίας, δὲν θέλομεν καθυστερήσει τοῦ νὰ πειραθῶμεν καὶ δημοσιεύσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεων ἡμῶν, ὅπως οὕτω, κοινῇ ἐργασίᾳ, ἀποδειχθῇ καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας πείρας ἡ πραγματικὴ τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος ἐνέργεια.

Ὁ Dr Tellinek ἀναφέρει ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ Mosetig ἐπὶ γαλακτικὸν ὀξὺ καυτηριάζει καὶ καταστρέφει νοσηρὸν ιστόν, ἀφίνει δὲ ἀνέπαφον τὸν ὕγιον. ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Krause εἰς Βερολίον. ὅπως δοκιμάσῃ

τὸ φάρμακον τοῦτο ἐπὶ φυματιωδῶν ἐξελκώσεων τοῦ λάρυγγος· φαίνεται ὅμως, ὅτι τὰ πειράματα τούτου δὲν ἐγένοντο μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιμονῆς καὶ δὲν ἔφερον τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τοῦ γαλακτικοῦ δξέος. Ὁ Tellinek ἔκαμε πειράματα ἐπὶ τετράκηνον εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ καθηγητοῦ Schröter καὶ εὗρεν ὅτι ἐπὶ παροδικῆς χρήσεως τοῦ γαλακτικοῦ δξέος προσβάλλεται μὲν ἡ ὑγίης βλεννομεμβράνη, οὐδέποτε ὅμως ἐσχαροῦται, ἐν ᾧ πολυπῶς διηθημέναι καὶ ἐξηλωμέναι μέρη αὐτῆς βοηθηθῶν καὶ κατ' ὀλίγον ἐσχαροῦνται. Ἐκτὸς δὲ τούτου φαίνεται ὅτι τὸ γαλακτικὸν δξὺ διεγείρει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ καταστρέφει τὴν μολυσματικότητά τοῦ βακτηριδίου τῆς φυματιώσεως.

Ἐπὶ ἐπαλείψεως τοῦ ὑγινοῦς λάρυγγος διὰ γαλακτικοῦ δξέος ἐπέχεται ἐλαφρὸν αἰσθηματικὸς πόνος, ἐρεθισμοὺς πρὸς βήχα, σπασμοὺς τῆς γλωττίδος, καὶ μάλιστα ἐπὶ αἰσθημάτων, εἰς τὰ ὅποια ἡ ἐπαλείψις τοῦ λάρυγγος δι' αἰσθημάτων μόνον οὐδένα ἐρεθισμὸν προκαλεῖ· ἐάν ἐπαλείψῃ τὸ γαλακτικὸν δξὺ εἰς μέρη ἐστερημένα τοῦ ἐπιθηλίου προκαλεῖται πόνος· αἱ ἐπαλείψεις τοῦ γαλακτικοῦ δξέος ἐγένοντο διὰ γραφίδος ἐν διαλύσει αὐτοῦ ἀπὸ 20—30 0/0· εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις ἐφηρμύσθη καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρτον δξὺ· φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ ἀραιότεραι διαλύσεις εἰσπύουσι εἰς τοὺς ἰστούς· εὐκολώτερον τῶν πυκνότερων καὶ τοῦ ἀκράτου γαλακτικοῦ δξέος. Ἐπὶ θεραπείας τῆς φυματιώσεως τοῦ λάρυγγος ἡ ἐνέργεια τοῦ θεραπευτικοῦ τούτου μέσου εἶναι διάφορος ἀναλόγως τοῦ χαρακτηῆρος τῆς τοπικῆς βλάβης. Ἐπὶ διηθημένων μερῶν ἡ ἐνέργεια τοῦ γαλακτικοῦ δξέος εἶναι τοιοῦτον ἐντονώτερον, ὅσον πολυπῶς ἐπὶ διηθήσεως. Ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν σκληρῶν διηθήσεων δυσκόλως δύναται νὰ σχηματισθῇ ἐσχάρα, πιθανῶς διότι δὲν εἰσπύει εὐκόλως ἐν τῇ ἰστίᾳ, ἐπὶ τῶν πολυπῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μεγάλων ἐνοχλήσεως προκαλουσῶν οἰδηματιωδῶν διηθήσεων καταρροῦται ἡ ἐσχάρασι· ἀσφαλῶς ὡς μάλιστα δι' ἀσθενεστῶν διαλύσεων. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ φυματιώδη ἔλκη παρετήρησεν ὁ Tellinek ὅτι ἐπὶ νέων, μικρῶν, ἐπιπολαιῶν ἐξελκώσεων, ἐφ' ὧν εὐκόλως καταρροῦται ἡ ἐπίθεσις τοῦ γαλακτικοῦ δξέος, ὑπῆρξεν ἀποτελέσματα πολὺ καλὰ, εὐνοικώτατα δὲ ἐφάνησαν ἐπὶ ἐξελκώσεων τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῶν φωνητικῶν χορδῶν· αἱ ἐπαλείψεις ἐπαναλαμβάνονται κατ' ἐλάχιστην διὰ τεμαχίου ἐκ βέλτου, ἐάν δὲ ἡ ἀντίδρασις τῶν ἀσθενῶν εἴη μετρίκι, γίνονται αὐταὶ ἀρκούντως ἐνεργητικαὶ μέχρις αἰμορρογίας. Ἐπὶ ἄλλων παθήσεων τοῦ λάρυγγος δὲν ἐγένετο χρῆσις τοῦ φαρμάκου· ἐξαιρουμένων ἐπιτυχῶν καυτηριώσεων ἐπὶ αἰμορρογούσων βλάσεων μετὰ ἐξαίρεσιν ὀγκῶν. Ἐπὶ παθήσεων τοῦ λάρυγγος παρετήρηθησαν ἐπὶ ἐλκώδους φαρυγίτιδος μετὰ τάσεως πρὸς γάγγραιναν, ὅταν καὶ ἐπὶ κοκκώδους καὶ ὑπερτροφικῆς μορφῆς καλὰ ἀποτελέσματα ἀναμένονται δὲ τοιαῦτα διὰ τῆς χρήσεως τοῦ γαλακτικοῦ δξέος καὶ ἐπὶ διφθερίτιδος τοῦ λάρυγγος. Πρὸς

θεραπείαν τῆς πασχούσης βλεννομεμβράνης τῆς ρινὸς δὲν ἀρκεῖ ἀπλῆ ἐπαλείψις, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἡ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐπαφὴ τοῦ γαλακτικοῦ δξέος μετὰ τῆς πασχούσης χώρας, ὅπερ κατορθοῦται δι' εὐοδικτιοῦ εἰς τὴν ρίνα βάλου βάλαντος ἐμβεβαμμένου εἰς γαλακτικὸν δξὺ, ὅπερ μένει ἐφηρμοσμένον ἐπὶ τῆς πασχούσης θέσεως ἐπὶ μίαν ὥραν. — Ἐπὶ ρινίτιδος ὑπερτροφικῆς, χοιραδικῆς, ξηρῆς ἀπολύονται ταχέως αἱ ὑφιστάμεναι ἐσχάραι, παρκαλύπεται ἡ ἀναγέννησις αὐτῶν καὶ ἐπὶ τέλους παύεται καὶ ἐπὶ ἐλκώδους μετὰ τάσεως πρὸς αἰμορρογίας κοκκίσεις· ρινίτιδος ἐπέρχεται ἔκαστος.

Δὲν προτίθεται ὁ Tellinek νὰ χαρακτηρῇ τὸ γαλακτικὸν δξὺ ὡς εἰδικὸν τῆς φυματιώσεως τοῦ λάρυγγος φάρμακον, μολοντί διὰ τούτου καταρροῦται ὅτι δι' οὐδενὸς ἄλλου μέχρι τοῦδε φαρμάκου ἐπετεύχθη διὰ τῆς χρήσεως τούτου καταρροῦται εἰς εὐνοικὰς περιπτώσεις νὰ καταπαύσῃ ταχέως ἐξοιδήσεις καὶ διηθήσεις, νὰ σώσωμεν ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς τραχειοτομίας, ἢ νὰ ἀπαικτώμεν τραχειοτομηθέντας ταχέως ἀπὸ τοῦ σωληνάρου. Δυνάμεθα τέλος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς φυματιώσεως τοῦ λάρυγγος, ἐπὶ μικρῆς ἐκτάσεως τῆς νόσου, νὰ θεραπεύσωμεν ταύτην καὶ οὕτω νὰ προλάβωμεν τὴν αὐτομόλυνσιν τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ὁ δὲ ἱατρὸς Anton Bum, πρὸς πειρατέας περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γαλακτικοῦ δξέος ἐπὶ σπογγωδῶν (Lungödem) παθήσεων τῶν ἀπάλων μορίων, ἀναφέρει ὅτι, παραινέσεις ἐν τῶν ἐκπληκτικῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια ὁ Mosetig ἐδημοσίευσεν περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ γαλακτικοῦ δξέος ἐπὶ λευκωμάτων καὶ καρκινωματιωδῶν ἀπογεννημάτων τοῦ δέρματος, ἄτινα μάλιστα εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶδῃ εἰς τὴν ἐν Wieden κλινικὴν τοῦ, ἐπεισθῆναι ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τοῦ γαλακτικοῦ δξέος ἐπὶ σπογγωδῶν παθήσεων τῶν ἀπάλων μορίων, δέρματος, ὑποδορίου κυψελώδους ἰστού καὶ λυμφατικῶν αἰθῶν. Ἡ πρὸς τοῦτο ὕλη ὑπῆρξεν ἀπλοῦς, καθόσον ὁ σπύγγος τῶν ἀπάλων μορίων, θεωρούμενος ὡς τοπικὴ, χοιράδωσις φαίνεται εἰς τὴν ἀστυκλινικὴν πλεονάζων. Πολυάριθμοι εἰσὶν αἱ περιπτώσεις σπογγωδῶν ἀποστημάτων, μάλιστα αὐτομάτως σχημαθέντων καὶ μεταποιηθέντων εἰς ἔλκη, ὅπως καὶ οἱ τυρώδεις ἀλλοιώσεις ὑποστάντες λυμφατικοὶ αἰθῶνες καὶ τὰ διὰ κοκκίσεων πεπληρωμένα σπυγγία. Ἀπαντες οἱ πάσχοντες τοιαῦτα παθήματα, ἀνήκοντες σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πνευστήριον τάξιν τῆς κοινωνίας, ἀποκροῦντες πᾶσαν ἐγγείρησιν, ζητοῦσι σὺνταγὴν ἢ ἐπίδεσμον. Ἐντεῦθεν ὁ Κύριος Bum ἐπεχείρησεν μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γαλακτικοῦ δξέος ἐπὶ πολλῶν περιπτώσεων σπογγωδῶν παθήσεων τῶν ἀπάλων μορίων, κατωτέρως δὲ καθιστᾷ γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων του.

(ἀκολουθεῖ)

εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ιατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικολαΐδης. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

BIBLIOGRAPHIKON ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις, 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὅλῳ 15.

Dr. Νικολαΐδης. — **Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ.** Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπανέκηθησα, ὑπὸ **Γ. Καραμῆτα.** — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

Α. Δ. Ήωργαντᾶ. — **Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς.** Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τμῆ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 322 πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.

DE L'APHASIE

et de ses diverses formes

par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

BOURNÉVILLE et BRICQX. — *Manuel de technique des autopsies.* — 1. Vol. in 320. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4. Paris.